

Sommarens lust,
beskådat tå Kongl.
May:tz vår
allernådigste
konungs och her...

Kolmodin, Johannes

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Sommarens Lust.

19

Bestädat

Å

Kongl. May:z wår Allernådigste Konungs och Herres
Högtbetrodde Mann och Landzhöfdinge/öfwer Åboo
och Björneborgz Låhn medh Åland

Den

Högtwålborne Herre/

Herr

LORENTZ

GREUTZ,

Medh

Den

Högtwålborne Fröken/

Fröken

ELEONORA

STENBOCK,

Sin Bröllops Högtidh frade uti Hög-Förnåhne Personers
bewiistan uti Stockholm den 11. May Åhr 1684.

Uti ensaldigheet aff wålment skuldigheet öfwerfänd

Åff

Joh: Kolmodin.

STOCKHOLM/

Tryckt hoos Niclas Wankijff/Kongl. Bookt.

1684

Tob: 7: cap: vers: 15.

D Brahams Gud/ Isaacs Gud/ Jacobs Gudh/ ware
medh ider/ och hielpe ider tilhopa / och giftwe sin Wälsig-
nelse rikfeliga öfwer eder.

Ruth: 1. cap. v. 16. 17.

L Alla migh icke i thet sinnet/ at iag skal öfwer giftwa tig/ och
wenda tillbaka igen ifrå dig/ titt tu går/ titt wil iag och gå/
ther tu blifwer ther büstwer iag och/ titt Folk är mitt Folk / och
tin Gudh är min Gud.

Ther tu dödr/ ther dödr iag och/ ther wil iag och begrastwen
warda: Herren giöre mig thet och thet/ om Döden icke skall
skillia os åth.

Genes: 24: v. 50. 60.

Hetta är utgångit aff Herranom/ therföre kunne wij in-
thet säha tig emoth ic.

V: 60.

Tu är wår Syster/ förkoffra mig til Tusende Tusend/ och tin
Sädh besittia sina Fenders Portar

Plalm. 134. v 3.

Herren wälsigne eder aff Zion/ then Himmel och Jord giordt hafwer!!!

Interen är förbit/ som qtvärfier heela Naturen/
Riöden är och sin Wägh/ som all ting dödar
och öder/
Sorgen swinner och hån/ som Lusten lägger
i glömsko/
Himmelen är nu blidh/ til alskions glädie
benågen/

Jorden har och sin Tidh/ framteer förborgade Skatter/
Grönskar och groor uti floor/ uti Skog/ Mark/ Åkrar och Ångiar/
Allt är i lopp/ gifwer hopp/ Säd/ Gräs/ Trån/ Diur uti Marke/
Wära hwar effter sin art utaff warman knoppas och alstras/
Himmelens härliga Prääl sig wäfar/ speglar i Wattnet.
Skeppen lägga från Hamn/ nu draas op Segel och Ankar;
En farer hit/ en tit/ Norr/ Sör/ Wäst Öster i Wårlden/
Alla på sin Profit/ förwånta det härliga Priset/
Som de Siöfarne Männ til det Namnkunnige Gullskien/
Hwem will nu wara still? Hwem will icke bruka sin Handel?
En gör fårarna lång och säär sin Sädh uti Jorden/
Önskar Soolskijn och Regn och wånter på ymnigan Åhrswårt/
En går i Skog och Mark med sin Wjlkoger och Boga/
Känner och far uti snaar/ at skjuta de flychtige Kåädinr /
Heerdarna gå med Hiordarna sin/ det giäller i Marken/
Annor en sitter i Strand/ at lura på Fisken i Wattnet/
Kastar uth Nåt och Noot och Krook at fånga de tysta/
Fuglen haer och icke Fridh/ fast han will poeka på Fridheet.
Sångiaren står uppå lurr/ back Buxkan ställer ut Giller /
Mång äro Syflorna till/ een är icke eense med annan/
Ett går allt öfwer alt/ som brukas och idkas aff allom/
Kärleken har sin gång bland Diur/ Sift/ Fuglar i Lustten/
Kärleken har sin prüs bland Folk uti wjrdaste Wårlden/
Christen och hedna/ Jud' eller Turk/ wari lård eller olård/
War' huru sneller han will/ grym/ stark/ frimodig och yster/
War' huru fattig han kan/ lell torstwar han alskogen sköta/
Kärleken har sin lag/ han kan öfwer alla befalla/
Kärleken har sin Känst/ som giäller och går öfwer alla/
Kärleken har sin lust/ deelar den bland alt som har Anda/
Kärleken har sin Dygd/ sin macht/ sin nytta för alla
Tvånn' äro mächtige Ting som Kåd' öfwer alt uti Wårlden:
Kärleken är den eena/ den andr' är faasliga Döden/

Den

Denna föröder och rjffwer omkull/ förderfwer i Mullen /
 Andra den artar/ bygger alt op/ förkofrar och ökar/
 Rjffwa det har sin tjdh/ och byggia det måst hafwa sin tjdh.
 Hjärtaren har Eht Huns anstöt/ Högloflige HERRE;
 Kärleken byggeret up med lust och medh härliga prödnat/
 Bort medh Winter och Ridd/ bort Sorg/ bedröfliga Tankar/
 War wälkommen ljuflige tjdh/ tu prydlige Sommar/
 War wälkommen i härliga Skrud högprjflige FRÖREN/
 Prjflig aff Litt och Blodh/ men högst beprjfat i Dngder/
 Dngden hon söker en annat än Dngd/ at finna sin ljfe/
 Ljfhett i Slächt och Börd/ är godh aff Stamma och Härkomst/
 Ljfkaste Dngden är Dngd/ den ljufligste trogneste Makar/
 Kärlek grundat i Dngd/ han gör de Wännerne bästa /
 Hjelpa hwar annan i Råd och i Dåd/ beprnda hwar andra/
 Himmelen har sin Konst/ sin macht/ sin åhra bewjfat.
 Uppå det härliga par som nu förbindas i Kärleek /
 Himmelen har två Ljus som möta hwar andra med åhra/
 Dyljka skeer uthi Jordiska Huns med jrlige glädie/
 Lysa för sig och lysa hwar ann och lysa för andra/
 Kärliche/ Dngdige/ prjflige/ wjflige/ sätteste Makar/
 Gudh låte skee uthi signade Stund till öndskade Lycka/
 Dese två Hjertan i ett måge så förbindas i Kärleek/
 Utderas Huns ståar fast uthi Frjdh mot skadliga Stormen/
 Det deras anslag må förkofras i tusende Frögder!!!

